

Sygn. akt I C 2474/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: stażysta Sylwia Waślicka

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.,

przeciwko M. K.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 2474/17

UZASADNIENIE

Powód P. (...) we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 413,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę świadczenia usług telekomunikacyjnych. Powód na podstawie umowy cesji przejął od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wobec pozwanego.

Pozwany M. K. wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował prawdziwość wszystkich dokumentów załączonych do pozwu oraz zgłosił zarzut przedawnienia (k. 24).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15.09.2010r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a powodem została zawarta umowa cesji bliżej niesprecyzowanych wierzytelności. Przeniesienie wierzytelności miało nastąpić „pod warunkiem terminowej zapłaty Ceny Zakupu” (§ 2 ust. 2 umowy).

W dniu 21.06.2017r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej, podpisany przez E. Ś., działającą na rzecz (...) S.A. we W.. W wyciągu tym stwierdzono, że według ksiąg funduszu pozwany posiada zadłużenie wobec funduszu w kwocie 413,75 zł.

(dowód: umowa cesji k. 9-10; wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 8).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Wskazać należy, że pozwany zakwestionował wszystkie dokumenty które powód zawnioskował jako dowody w niniejszej sprawie. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia, choć z uwagi na brak jakichkolwiek dokumentów wskazujących na istnienie samej wierzytelności (o czym niżej) ocena jego zasadności nie została dokonana.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność przeciwko stronie pozwanej. W świetle umowy warunkiem przeniesienia nabywanych wierzytelności była zapłata określonej w umowie ceny. Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność ziszczenia się tego warunku.

Ponadto z samej umowy tej nie wynika, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec strony pozwanej i aby powód stał się nabywcą jakiegokolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem strony pozwanej. W umowie wierzytelność taka nie jest wymieniona.

Powód wprawdzie załączył wydruk „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” (vide: k. 11) jednakże zdaniem Sądu nie jest to wystarczający dowód na to, że powód nabył przedmiotową wierzytelność. Nie wynika z niego, aby był integralną częścią umowy sprzedaży wierzytelności. Dokument ten został sporządzony przez powoda i może stanowić jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie określonej treści.

Dowodem na nabycie wierzytelności nie jest bynajmniej pismo z wezwaniem do zapłaty (vide: k. 12).

Mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym nie ma wyciąg z rachunku funduszu (vide k. 8) – jest to dokument prywatny, pochodzący od powoda i zawierający li tylko jego twierdzenia o istnieniu wierzytelności – art. 194 § 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (DZ. U. 2014.157 t.j.; por. też wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r., sygn. P 1/10, publ. OTK-A 2011, nr 6, poz. 53, z dnia 12 grudnia 2006 r., P 15/05, OTK-A 2006, nr 11, poz. 171 oraz z dnia 19 lutego 2003 r., P 11/02, OTK-A 2003, nr 2, poz. 12).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.07.2006 r. (V CSK 187/06, publ. MoP 2006/16/849), w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Żądanie zapłaty należności w sytuacji, gdy doszło do sprzedaży jej przez pierwotnego wierzyciela musi być udokumentowane w sposób wykluczający jakiegokolwiek wątpliwości dłużnika co do wierzyciela uprawnionego do zapłaty, szczególnie aktualizuje się to w sytuacji, gdy te same wierzytelności coraz częściej przelewane są wielokrotnie i uczestniczą w tym podmioty profesjonalnie zajmujące się obrotem wierzytelnościami, co przybiera aktualnie coraz większy rozmiar.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki